INDIAN SCHOOL JALAN

ILLUME

2024 - 25

Our Moto **TAMSO MA JYOTIRGAMAYA**

Lead from darkness to light

INDIAN SCHOOL JALAN

His Majesty Sultan Haitham bin Tariq

His Majesty Sultan Qaboos bin Said Al Said

INDIAN SCHOOL JALAN

Her Excellency
Droupadi Murmu
President of India

INDIAN SCHOOL JALAN

Mrs. Seema Sreedhar

Principal

INDIAN SCHOOL JALAN

Creative Writings

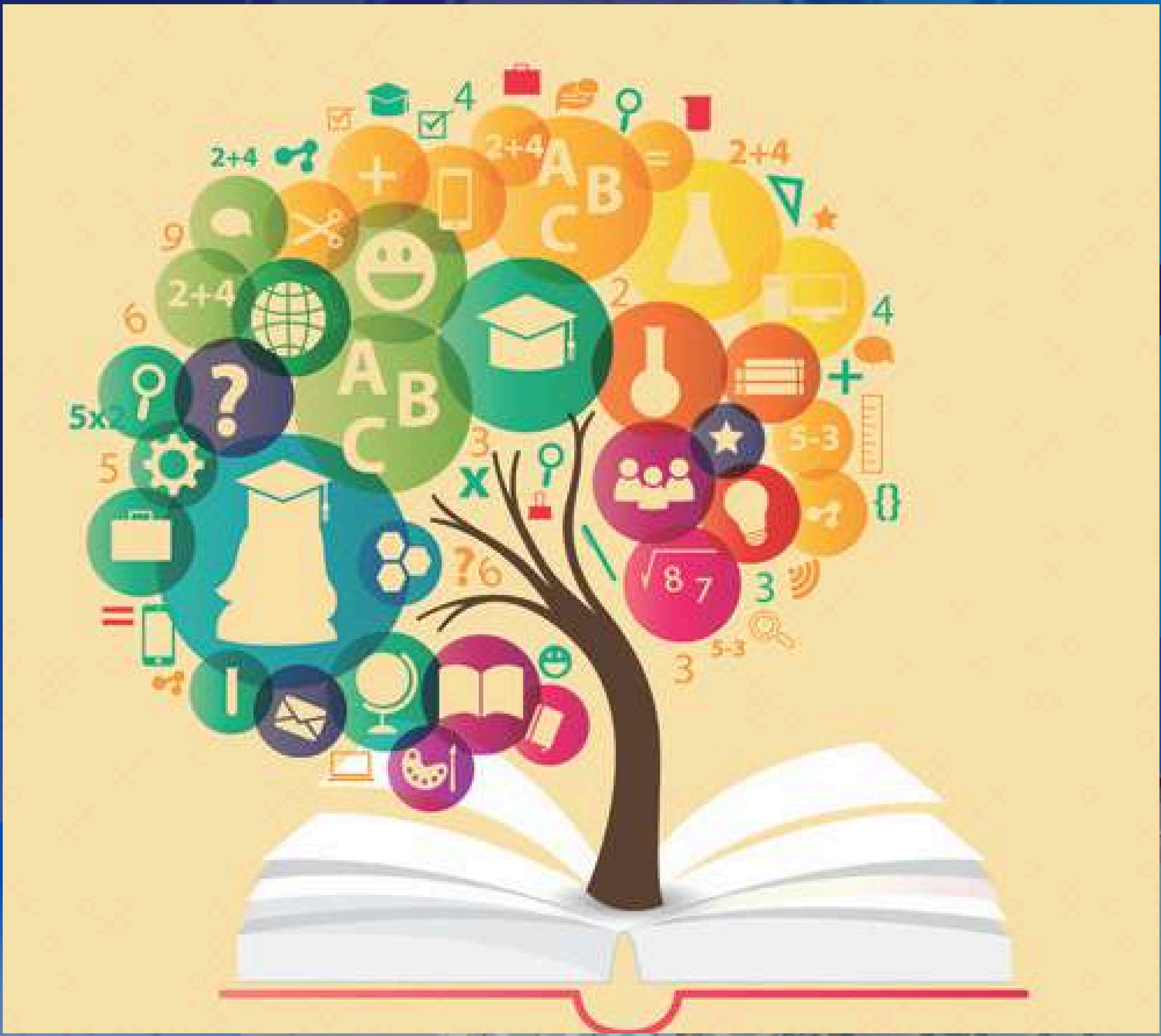

INDIAN SCHOOL JALAN

EDITORIAL BOARD

CHIEF EDITORS

AYILYA M
class IX

ANANT KRISHNA VINEESH
class IX

Editors

Muhammed Febin
Karim Amr El-Banna
Adithyan M
Liya Noureen

Geoffrey Chaucer
The Father of English Literature

ENGLISH

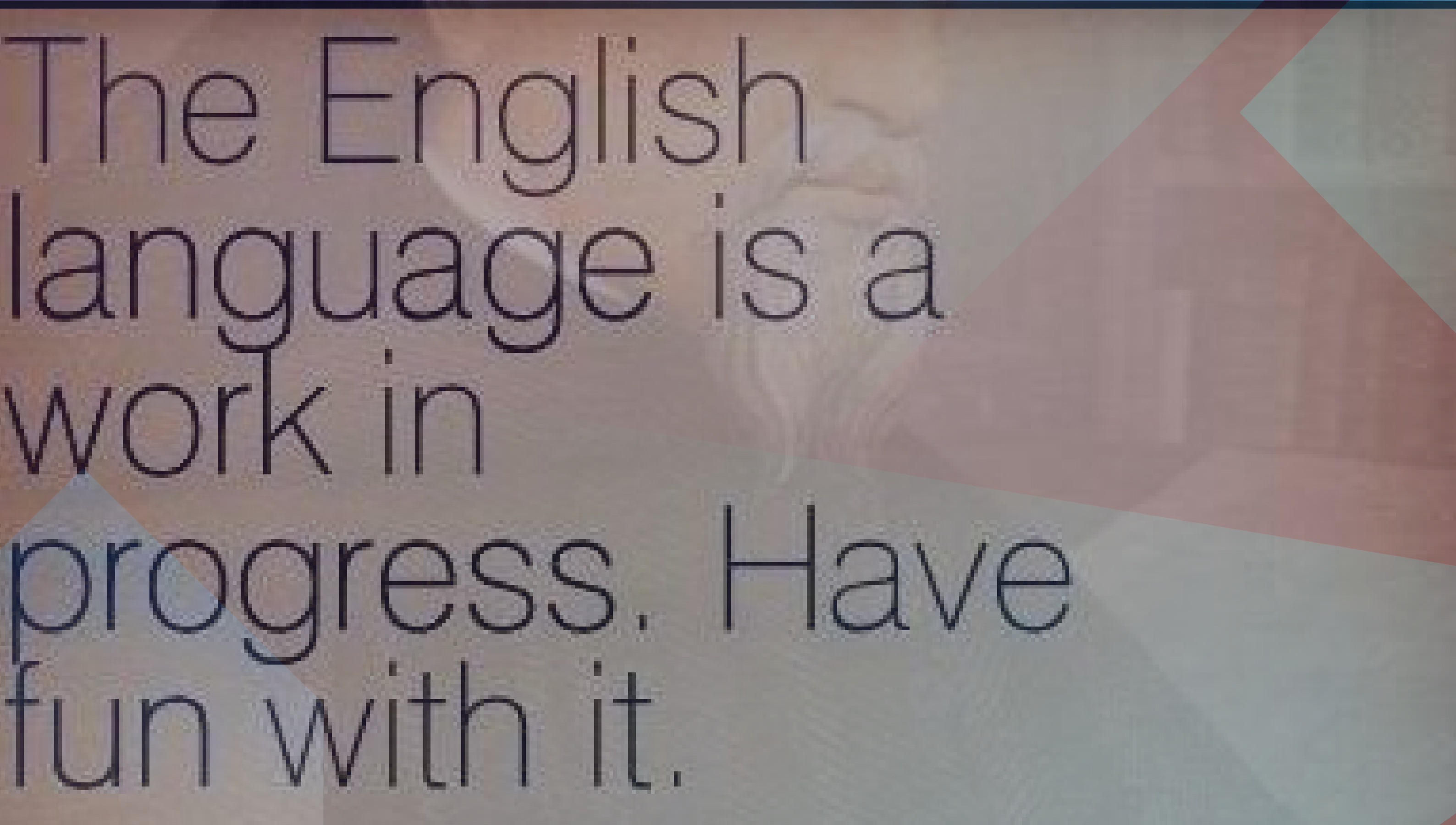
The English language is a work in progress. Have fun with it.

POETRY

IT'S ME

It's me who is crazy
Sometimes I become lazy
It's me who is funny
But I look like a bunny
It's me who slays in beauty
But it seems that I am very naughty
It's me who is strong
But I never go wrong
It's me who messes with clay
But I will never delay to pray
It's me who is always quiet
I will never fight
It's me who makes mistake numerous
But I am very humorous
It's me who bounds to twirl
Because I am a proud little mommy's girl

-AFSHIN ZARAH
Class IV

INDIAN SCHOOL AL JALAM

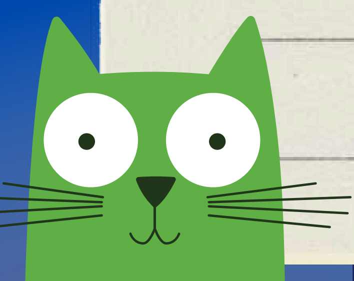

Dance

Dance, Dance, Dance! I like to dance.
Move your hips, move your hands.
Use your energy, and effort.
Yes! you can do it.
Be confident and strong.
If I like it, you'll like it.
Sing along with the song and do it.
Practice and Practice!
Move your body side to side,
Up and down and all around
Yes! You're doing it.
Are you enjoying?
I bet you are! Cause' I'm too.
Dance, Dance, Dance! I like to dance.

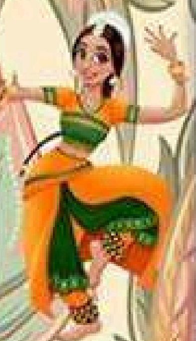

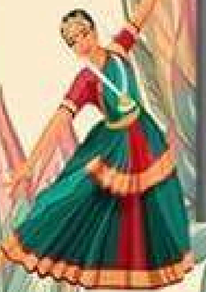

Ann Maria Satheesh
Class VII

THAT WONDERFUL WOMAN

She makes me feel good
With whatever she could
She is wonderful in every way
Despite the fight we have everyday.

She doesn't show
What I want to know
She let herself hide
When I want her by my side.

I wish to cry
So I could try
How do I know what's inside her mind
When it's me who's blind?

Oh, is that her?
My wonderful mother
Who makes me
To be free.

-Helen Jacob
Class X

A LOVE SO RARE

In the land of dreams and whimsy
Where the stars dance and the moon sings
There lies a tale so rare and true
Of a love that's pure and so brand new

It's a story of two souls entwined
In a world where time stands still
Their love is like a rare gem
Shining bright, never to dim

It's so unique, this love they share
A bond that's strong, beyond compare
They laugh and love, through joy and pain
Their love is like a sweet refrain

So let's raise a toast to this love so rare
A love that's true, beyond compare
It's so unique, and yeah, it's true
This love is one of a kind, so brand new

-Lella Sri Vaishnavi
Class X

"Chronicles of *Indian School Jalan*: A Tapestry of Learning and Friendship"

In the heart of learning, where knowledge unfolds,
Indian School Jalan, where stories are told. With
halls of wisdom, and echoes of cheer,
Our school, a haven, drawing us near.

In classrooms adorned with dreams and chalk,
Teachers illuminate minds with wisdom's talk.
A tapestry of friendships, laughter in the air,
Indian School Jalan, a place so rare.

Playgrounds resonate with youthful glee,
Blossoming minds, like a vibrant tree.
In the corridors of learning, a journey profound,
Our alma mater, where memories abound.

Cultural hues, a vibrant celebration,
Indian School Jalan, a beacon of education.
With every lesson, a step we trace,
In this cherished space, we find our grace.

- Ismail Amir Malik
Class VI

INDIAN SCHOOL JALAN

OH, RAINBOW!

Oh, rainbow, oh, rainbow
How lovely your colours are!
Oh, rainbow, oh, rainbow
How lovely your colours are!
Purple, Red, and Orange, too,
Yellow, Green, and Blue so ture,
Oh, rainbow, Oh rainbow,
How lovely your colours are!

-Aloofa Hanoon
Class I-A

OUR HOLIDAYS

We enjoyed our holidays.
It was very nice.
We liked the holidays,
We went to many places.
It was very beautiful.
We sang, we danced,
We played, we watched TV,
We drew, we coloured.
We celebrated our holidays.

- Thridha.S.Maheswari
Class II

NATURE

I am Nature,
I am your teacher,
I am the Sun,
I teach you how to shine bright,
I am the Sky,
I teach you how to have enormous heart,
I am a Cloud,
I teach you how to be soft,
I am a Mountain,
I teach you how to reach your success,
I am a Tree,
I teach you how to help others,
I am a Waterfall,
I teach you after fall how to rise,
I am a River,
I teach you how to break obstacles, run towards your dream,
I am an Ocean,
I teach you how to think deep as much as possible,
I am the Moon,
I teach you when darkness surrounds you how to glow,
I am Nature,
These are my features.

-J AFSHIN ZARAH
Class IV

INDIAN SCHOOL JALAN

The Adventure

I'm going on an adventure,
To have some fun.
Watching the nature,
Ready to jump and run.
Getting out of the car,
And setting the tent.
Playing all around,
Enjoying nature's scent.
Setting the camp fire,
Seeing the smoke go higher.
Getting the marshmallows roasted
And the chicken toasted.
And I go into the tent,
Thinking it's the end.
Wake up in the morning,
To the park we're going.

Grace Maria Satheesh
Class IV

“To learn to read is to light a fire; every syllable that is spelled out is a spark.”

READING

Exploring the Intriguing Shapes of Time

Time, often depicted as an unyielding arrow moving inexorably forward, is a concept that transcends the ticking hands of a clock. Delving into the philosophical and scientific dimensions, we discover that time, in its essence, adopts shapes as varied and profound as the experiences it encapsulates.

In the world of physics, time is entwined with space, forming a four-dimensional fabric known as spacetime. Shaped by the presence of mass and energy, this cosmic tapestry, as described by Einstein's theory of general relativity, warps and curves, influencing the trajectory of objects and the flow of events. Imagine time not as a linear progression, but as a dynamic landscape molded by the gravitational forces that dance within the cosmos.

The concept of cyclical time, prevalent in ancient cultures and philosophies, introduces another shape to our temporal understanding. From the recurring patterns of day and night to the rhythmic cycles of the seasons, this cyclical perception reflects a harmony and interconnectedness that extends beyond mere seconds and minutes.

The psychological dimensions of time bring forth shapes defined by perception and memory. The subjective experience of time, influenced by emotions and attention, leads to moments that stretch and contract. The elongated stretch of time during moments of anticipation contrasts with the fleeting nature of joyous occasions, forming shapes that mirror the ebb and flow of our emotional landscapes. In the technological era, our interaction with time takes on a digital form. The binary rhythm of ones and zeros, the heartbeat of computer systems, introduces yet another shape – the digital pulse of time. In a world dominated by instant communication and rapid data processing, time adopts a shape dictated by the relentless pace of technology.

The shapes of time extend beyond the constraints of our conventional understanding, inviting us to ponder the philosophical and metaphysical implications. From the cyclical dance of the cosmos to the nuanced rhythms of human experience, time reveals itself in a kaleidoscope of shapes that transcend the tick-tock of the clock. As we navigate the contours of past, present, and future, we find that the shapes of time are as diverse and profound as the stories woven into its fabric.

Karthik Santhosh
class X

FLAGS

I like a lot of things and few of them are countries, flags and also flying like a bird,
Flags really fascinate me as there are many different flags in the world,
But my favourite ones are the flags of Saudi Arabia, Oman, UAE and Kuwait.
Flying to these places with classmates by my side,
I wonder and I dream, imagination opened wide.
I have a chart of all the flags in my room and see it daily when I wake up,
When I turned seven, my mom gifted me the flag chart and a beautiful cup.
Drawing, colouring, learning, and counting every day,
Two hundred fifty-four flags, my mom would say.
Sometimes I think of drawing flags and selling them for papers,
But my dream vanishes, like water turns to vapor.
For exams and tests, I need to study
My dreams will stay as dreams say my buddy
To explore the world I can't wait,
And to go there I can't be late.

-Ahyan Ahmed Khan
Class II

STORY TIME

Once upon a time there was an elephant and a rabbit in a forest. They were good friends. One day the elephant said to the rabbit, “Let’s play football.”. The rabbit was very happy. When they were playing, the elephant kicked the ball. The ball broke under the weight of the elephant. The elephant was very sad because that ball belonged to a rabbit. But the rabbit, understanding the elephant's sadness, said that it was an old ball and there was a new one. Then the elephant was happy.

We should never make our friends sad.

Ayan Mahsub. C
Class 1-A

THE SHOE

Once upon a time in a beautiful city there lived a princess who was so greedy. One day one of her shoes was broken so she said to her mom, ''Mom see my shoe is broken " It's ok, don't be sad, I will buy a new one for you." Then they went to a new shop but the princess told that she did not like that shop, and then she saw an old shop. She told her mom she wanted the shoe from that shop, so they both went to that shop and bought a pair of red shoes. The princess was so happy that she started dancing.

-Joshika Yuvraj

Class IV

INDIAN SCHOOL JALAN
HINDI
“भाषा ही हमारी पहचान है, हिंदी हमारी अद्भुत पहचान है।

INDIAN SCHOOL JALAN

STORIES

एक नन्ही जान की मदद

एक शाम, मैं अपने परिवार के साथ ओमान के समुद्र तट पर सीपें (मसल्स) इकट्ठा करने गया था। सूरज डूब रहा था और आसमान नारंगी, गुलाबी और बैंगनी रंगों से भरा हुआ था। ठंडी लहरें हमारे पैरों को छू रही थीं, और हम सब मस्ती कर रहे थे

थोड़ी देर बाद, हम घर जाने की तैयारी करने लगे। मैं अपने पैरों से रेत हटाने के लिए पानी के पास गया। तभी मेरी नज़र एक छोटे से कछुए पर पड़ी।

वह लहरों से जूझ रहा था और बहुत कमजोर लग रहा था। जब मैंने ध्यान से देखा, तो पाया कि उसकी पीठ पर कुछ बार्नकल (कठोर चिपचिपी चीजें) चिपकी हुई थीं। शायद इसी वजह से उसे तैरने में दिक्कत हो रही थी।

INDIAN SCHOOL JALAN

उसे देखकर मुझे बहुत बुरा लगा। मैं झुककर धीरे से कछुए को उठाया और उसे पानी में ले गया। मैंने सावधानी से उसकी पीठ से उन चिपचिपी चीजों को हटाया। वह

ज्यादा नहीं हिला, शायद उसे यकीन हो गया होगा कि मैं उसकी मदद कर रहा हूँ। जब मैंने उसकी पूरी पीठ साफ

कर दी, तो मैंने उसे वापस पानी में छोड़ दिया। पहले तो वह बस वहीं तैरता रहा तो मुझे लगा कि शायद वह बहुत थक चुका है। लेकिन कुछ समय बाद, उसने अपने छोटे-छोटे पैरों को हिलाना शुरू किया और फिर तेज़ी से तैरकर लहरों में खो गया।

मैं उसे जाते हुए देखता रहा और मुझे बहुत खुशी महसूस हुई। यह बहुत छोटी सी बात थी, लेकिन मुझे लगा कि मैंने कुछ अच्छा किया। मेरा परिवार भी यह सब देखकर खुश हो गए। माँ ने मुस्कराकर कहा, " बहुत अच्छा काम किया तुमने।" "थोड़ा गर्व महसूस करते हुए, मैंने भी मुस्करा दिया।"

जब हम घर लौट रहे थे, मेरा मन उस छोटे से कछुए में अटका हुआ था। मैं बार-बार सोच रहा था कि वह अब कहाँ होगा और क्या वह सुरक्षित होगा । बड़ा होकर एक स्वस्थ कछुआ बनेगा जैसे अनेक विचारों में खोया था । उस पल मैंने महसूस किया कि छोटे-छोटे अच्छे काम भी किसी की जिंदगी में बड़ा बदलाव ला सकते हैं।

ANANT KRISHNA VINEESH

Class IX

डर पर विजय

एक छोटे से गाँव में अमन नाम का एक लड़का रहता था। अमन को अँधेरे से बहुत डर लगता था। रात होते ही वह अपने कमरे की बत्ती जलाकर सोता था। एक दिन उसके दोस्तों ने उसे गाँव के बाहर घने जंगल में जाने की चुनौती दी, जहाँ रात में घोर अँधेरा होता था। अमन डर गया, पर उसने सोचा कि अगर वह इस चुनौती को स्वीकार नहीं करेगा, तो वह कभी अपने डर पर काबू नहीं पा सकेगा।

INDIAN SCHOOL JALAN

अगली रात, अमन अपने दोस्तों के साथ जंगल गया। पेड़ों के बीच से छनकर आती चाँद की रोशनी में भी अँधेरा घना था। अमन का दिल ज़ोरों से धड़क रहा था, पर उसने अपने दोस्तों का हाथ थामे रखा। वे धीरे-धीरे जंगल के भीतर एक पुराने बरगद के पेड़ तक पहुँचे। वहाँ का वातावरण रहस्यमयी था, पर अमन ने अपने डर का सामना करने का निश्चय किया।

उसने गहरी साँस ली और अपने आस-पास की आवाज़ों पर ध्यान केंद्रित किया - पत्तियों की सरसराहट और दूर से आती जानवरों की पुकार। धीरे-धीरे उसे अहसास हुआ कि अँधेरे में भी एक सुंदरता है, एक शांति है। उसका डर कम होने लगा।

जब वे वापस गाँव की ओर लौट रहे थे, अमन ने महसूस किया कि उसका डर अब पहले जैसा नहीं रहा। उसने सीखा कि डर हमारे मन में ही होता है, और अगर हम उसका सामना करते हैं, तो हम और भी मजबूत बन जाते हैं। उस रात के बाद, अमन को कभी अँधेरे से डर नहीं लगा।

Ria Maria Sony
Class VII

INDIAN SCHOOL JALAN

आम का खजाना

शाम के 4:00 बजे थे, स्कूल की बोरिंग क्लास के बाद बच्चे घर लौट रहे थे। रवि, सिद्धू, राजू, रमेश और उनके दोस्त खेलने की योजना बना रहे थे। उन्होंने लुका-छिपी खेलने का फैसला किया।सिद्धू कैचर बना और बाकी सब छुप गए। रवि एक विशाल आम के पेड़ के पीछे छुप गया, रमेश एक घर के पीछे और राजू एक गौशाला के पास।

सिद्धू ने काफ़ी ढूंढा, पर रवि के सिवा कोई नहीं मिला। अंत में रवि की बारी आई और उसने सबको पेड़ के पास बुलाया, जहाँ आमों का एक अद्भुत गुच्छा लटका हुआ था।लड़के आमों को देखकर बहुत खुश हुए। उन्होंने पत्थर मारकर 15 आम तोड़े, जिनमें से कुछ कच्चे और कुछ पके थे। सिद्धू घर से चाकू, नमक और मिर्च पाउडर लाया। उन्होंने आमों को काटकर मसाला लगाया और बड़े चाव से खाया।

INDIAN SCHOOL JALAN

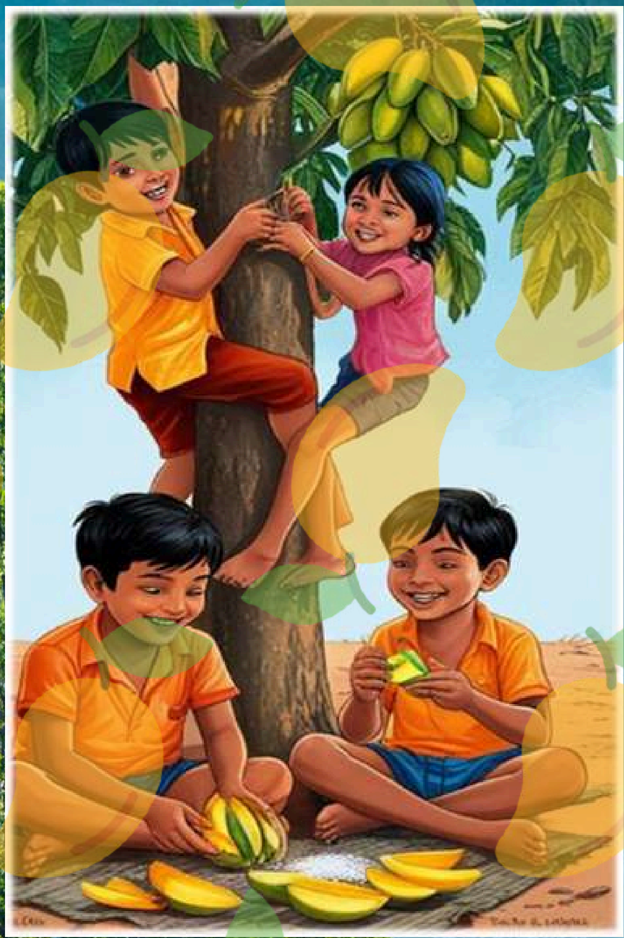

सीख: एकता में बल: दोस्तों का एक साथ खेलना और आमों का मिलकर आनंद लेना एकता का महत्व दर्शाता है।

कक्षा VI

Devadarshan
Class VI

आरिनी की कहानी: आत्मविश्वास का सौंदर्य

आजकल, दूसरों का मज़ाक बनाना आम बात है। आरिनी, एक बुद्धिमान पर गरीब लड़की, रोज़ अपने चेहरे के मज़ाक से परेशान थी। उसका कोई दोस्त नहीं था, और वह रोज़ रोती थी।
एक दिन, वह माँ के पास भागकर बोली, “मुझे मार दो, मैं बदसूरत हूँ!”
माँ ने उसे समझाया, “अपने आप को देखो, तुमसे खूबसूरत कोई नहीं।” फिर भी, आरिनी खुद को कमरे में बंद कर रोती रही।
एक साल बाद, उसकी मोहिनी से दोस्ती हुई। दोनों अपनी बातें बाँटने लगीं।
एक दिन, आरिनी ने मोहिनी से पूछा, “क्या मैं बदसूरत दिखती हूँ?” मोहिनी बोली, “बिल्कुल नहीं! तुम सुंदर हो, बुद्धिमान भी। लोगों की बातों पर ध्यान मत दो। वे तुम्हें जानते ही क्या हैं?”
”

INDIAN SCHOOL JALAN

आरिनी घर जाकर आईने में खुद को देखने लगी। उसे माँ की बातें याद आईं: "तुम बहुत खूबसूरत हो।"
वह माँ के पास गई और फिर पूछा, "सच में, माँ?"
माँ ने गले लगाकर कहा, "हाँ, तुम बहुत खूबसूरत हो। खुद से प्यार करो, और दुनिया भी तुमसे प्यार करेगी। आत्मविश्वास ही असली खूबसूरती है।"
आरिनी ने आईने में अपनी आँखों में देखना शुरू किया। उसे अपनी हँसी अच्छी लगने लगी। उसने अपनी पढ़ाई पर ध्यान देना शुरू कर दिया। धीरे-धीरे आरिनी खुद से प्यार करने लगी। उसने समझा कि खुद को प्यार करना ही सबसे ज़रूरी है, यही उसे खूबसूरत बनाता है। अब लोग उसकी काबिलियत की बातें करते थे, उसके चेहरे की नहीं।

INDIAN SCHOOL JALAN

सीख -बाहरी दिखावे पर ध्यान देने के बजाय, हमें अपने आत्मविश्वास और आंतरिक सुंदरता पर ध्यान देना चाहिए।

Iraj Baig
Class VII

INDIAN SCHOOL JALAN

खोया हुआ दाँत

एक बार की बात है, एक शहर में एक बहुत अमीर परिवार रहता था। उस परिवार में एक छोटा लड़का भी रहता था, जिसका नाम रोहन था। रोहन बहुत शैतान था। एक दिन उसने अपना एक दाँत खो दिया । रोहन के पिता रमेश ने उसके खोए हुए दाँत की जगह सोने का दाँत लगवाया । रोहन बहुत खुश था। वह अपने नए सोने के दाँत सबको दिखा रहा था । एक दिन रोहन सोकर उठा तो उसने देखा कि उसके सोने का दाँत गायब है। उसने बहुत खोजा लेकिन दाँत नहीं मिला। रोहन के पिता बहुत परेशान हो गए। उन्होंने पुलिस को बुलाया। पुलिस ने पूरे घर में खोजा लेकिन दाँत नहीं मिला । पुलिस ने जब दादी के कमरे की जाँच की तो देखा कि दादी अपने बिस्तर के नीचे एक छोटे से बक्से में कुछ छुपा रही थीं।

INDIAN SCHOOL JALAN

खोया हुआ दाँत

पुलिस ने बक्सा खोला और देखा कि उसमें सोने का दाँत था। दादी ने अपना गुनाह कबूल कर लिया।

"आँसू बहाते हुए दादी ने कहा, 'मेरा बेटा मुझ पर ध्यान नहीं देता । वह मुझे भूखा रखता है और मेरी बीमारी का ख्याल भी नहीं रखता। मैंने सोचा कि मैं इस सोने के दाँत को बेचकर अपनी दवाइयाँ खरीद लूँगी।"

यह सुनकर पुलिस ने रमेश को चेतावनी दी कि उन्हें अपनी माँ की देखभाल करनी चाहिए। रोहन के पिता को अपनी गलती का एहसास हुआ। उन्होंने अपनी माँ से माफी माँगी

INDIAN SCHOOL JALAN

खोया हुआ दाँत

और उनसे वादा किया कि वह अब से अपनी माँ की बहुत अच्छी देखभाल करेंगे। सच्ची खुशी परिवार के साथ प्यार और समय बिताने में होती है। हमें अपने बड़ों का सम्मान करना चाहिए और उनकी देखभाल करनी चाहिए।

DEVANARAYAN A
Class X

INDIAN SCHOOL JALAN

"एक विद्यार्थी के पांच स्तंभ: प्राचीन भारत का ज्ञान"

काक चेष्टा, बको ध्यानं
श्वान निद्रा तथैव च
स्वल्पाहारी , गृहत्यागी
विद्यार्थी पंच लक्षणं

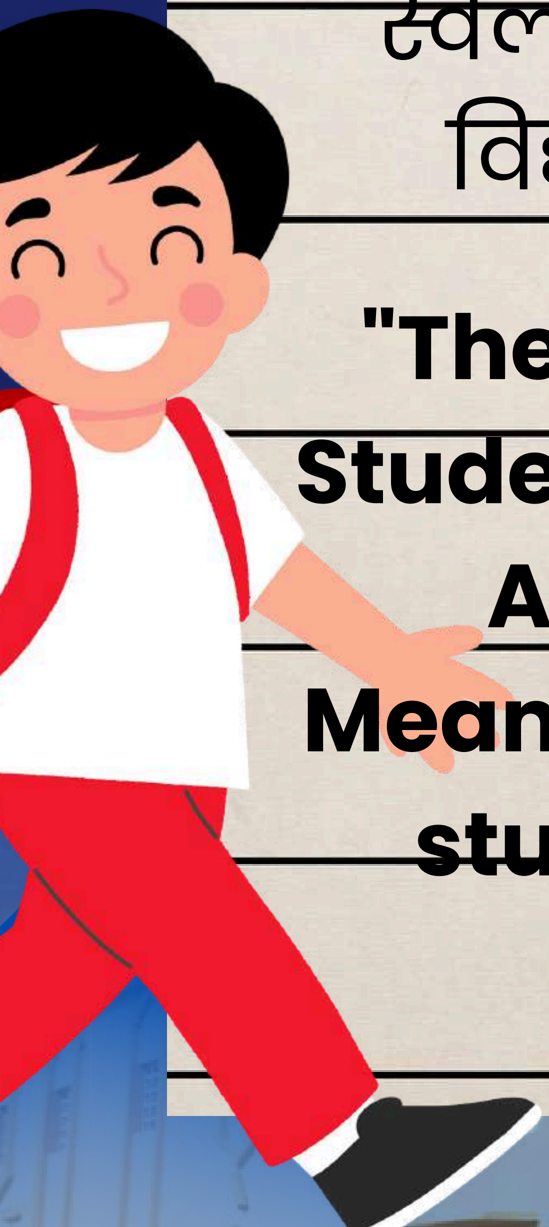

"The Five Pillars of a Student: Wisdom from Ancient India"

Means, the 5 values of student’s life are:

INDIAN SCHOOL JALAN

1) Perseverance of a crow: EFFORTS should be similar to a crow.

2) Concentration of a swan: FOCUS on studies like a crane.

3) Light sleeper: SLEEP similar to that of a dog.

4) Light eater: EAT less, move more.

5) Ready to stay away from home:

One who follows this will be a Perfect Student No one can stop him from achieving success.

Original Author: Acharya Chanakya

Vidhyarani.L. S,

INDIAN SCHOOL JALAN

മലയാളം

malayalam

INDIAN SCHOOL JALAN

എന്റെ പൂച്ചക്കുട്ടി

എന്നും ഞാൻ ഉണരും മുന്നേ
ഉണരും ഇവൻ എന്നെ ഉണർത്തും
എങ്ങുനിന്നോ കേറി വന്നവൻ
ഇന്നെന്റെ വീട്ടിലെ ഒരംഗമായി
തുടരുന്നു
സ്കൂൾ ബസ് കാത്തുനിൽക്കുന്ന
പാതയിൽ പാതിവരെ വന്നെന്നെ
യാത്രയാക്കും ഇവൻ
തിരിച്ചെത്തുമ്പോഴും പതിവായി
എന്നെ കാത്ത്
കാത്തുനിൽക്കുമിവൻ ഈ
വഴിയിൽ..
കുറുമ്പ് കാട്ടിയും കുസൃതി
കാണിച്ചും നമ്മുടെ ഓമനയായി
വളർന്നവൻ
ഇവനാണ് ഇന്നെന്റെ സ്നേഹം
കവർന്നെടുത്ത കൊച്ചു
പൂച്ചക്കുട്ടി

Hina Fathima
Class VII

INDIAN SCHOOL JALAN

പൂമ്പാറ്റ

വർണചിറക്കുള്ള പൂമ്പാറ്റേ,
പാറി നടക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റേ,
എങ്ങിനെ കിട്ടി ഈ ഭംഗി?
ആര് നിനക്ക് ഈ നിറം
തന്നു.
വർണ്ണചിറക്കുള്ള പൂമ്പാറ്റേ
എന്തിഷ്ടം ആണെന്നോ
നിന്നെ എനിക്ക്,
കുടെ കളിക്കാൻ വരുമോ
നീ?
വർണ്ണചിറക്കുള്ള പൂമ്പാറ്റേ

Adithyan Rinesh
Class 1-A

DIAN SCHOOL JALAN

കേരളനാട്

കേരളം നമ്മുടെ നാടാണേ
കേരളം നമ്മുടെ നാടാണേ
കേരം നിറയും കേരളനാട് നമ്മുടെ
നാടാണേ
മലയാളത്തിൻ മാമലനാട് നമ്മുടെ
നാടാണേ
കടലും കായലും കുന്നും മലയും
പാടങ്ങളുമുണ്ടേ
ആഘോഷങ്ങൾ,പൂരങ്ങൾ
തിരുവോണത്തിൻ നാടാണേ
തീരാ തീരാ കഥയുണ്ട്.......
പറയാം പയ്യെ പയ്യെ ഞാൻ.....
നമ്മുടെ സ്വന്തം നാടാണേ
ദൈവത്തിൻ സ്വന്തം നാടാണേ
പലസംസ്കാരം ഒത്തൊരുമിക്കും നാടാണേ
പച്ചവിരിച്ചൊരു നാടാണേ.....
ഒരുമ പുലർത്തും നാടാണേ....
കേരളം നമ്മുടെ നാടാണേ....

Pridha S.Maheswari
Class V

പ്രഭാതം

പുഞ്ചിരിച്ചിതാ വന്നീടുന്നു സൂര്യൻ പൊൻ സൂര്യൻ

ഇതൾ വിടർത്തി നൃത്തമാടുന്നിതാ പൂക്കളും ശലഭങ്ങളും

തേൻ നുകരുന്നു ചെറു വണ്ടുകൾ കിളികൾ തൻ മധുരരാഗം ഇതാ പാതി-യടഞ്ഞൊരെൻ മിഴികളിൽ കുളിരു പെയ്യും പ്രഭാതം പൊൻ പ്രഭാതം.

Shazna Fathima
Class VII

പൂമ്പാറ്റ

പൂമ്പാറ്റേ പൂമ്പാറ്റേ
പുള്ളികളുള്ളൊരു പൂമ്പാറ്റേ
എങ്ങോട്ടാ എങ്ങോട്ടാ
ആടിപാടി പോകുന്നേ
പൂന്തേൻ കുടിക്കാൻ പോവുകയാണോ?
പാട്ടും പാടി പോവുകയാണോ
എന്നെക്കൂടി കൂട്ടാമോ
ഇത്തിരി മധുരം നൽകാമോ

Ahana Mary Ajesh
Class III

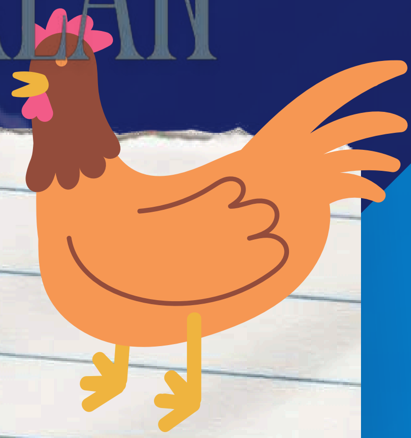

എന്റെ ഗ്രാമം

സൂര്യനുദിക്കും നേരത്ത്
പക്ഷികൾ പാറി പറക്കുന്നല്ലോ
പൂന്തോട്ടമെല്ലാം സുന്ദരമായ്
പൂക്കളിനാൽ കളിയാടുന്നല്ലോ
അമ്മിണിക്കുട്ടി തൻ ചാരത്ത്
കിങ്ങിണി പൈക്കിടാവ് ഓടുന്നല്ലോ
മാനത്തെത്തിയ മഴവില്ലേ
ഏഴഴകല്ലോ നിൻ മെയ്യഴക്
ദൂരെ ദൂരെ പോയിടല്ലേ
മാനം നിറയട്ടെ നിന്നഴക്
തുലാമഴ പൈതൊരു പാടത്ത്
കൊറ്റികൾ പാറി പറന്നീടുന്നു
ചന്ദ്രനും താരവും എത്തിയല്ലോ
നേരം പോയതറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

Vasudev

Class IV

നടനകല

ആശയത്തെയോ,വികാരത്തെയോ അവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി നടത്തുന്ന ശാരീരിക ചലനങ്ങളെയാണു സാധാരണ '''നൃത്തം''' എന്ന വാക്കു കൊണ്ടു അർത്ഥമാക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുള്ളത് പോലെതന്നെ മൃഗങ്ങളുടെ ഇടയിലും നൃത്തമെന്ന ആശയവിനിമയ ഉപാദി ഉപയോഗിക്കുന്നത് കാണാം.പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും തങ്ങളുടെ ഇണയെ ആകർഷിക്കാനാണ് നൃത്ത ചെയ്യുന്നത്. നൃത്തം പലതരത്തിലുണ്ട്.ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും വ്യത്യസ്തമായ നൃത്തരൂപങ്ങളുണ്ട്കേരളത്തിലെ നൃത്തങ്ങൾ പ്രധാനമായും നാല് തരത്തിലുള്ളവയാണ് ശാസ്ത്രീയ(ക്ലാസ്സിക്കൽ) നൃത്തം, ആധുനിക നൃത്തം, നാടൻ നൃത്തം(നാടോടി നൃത്തം) ,ആദിവാസി നൃത്തം.ഇവയിൽ പലതും അനുഷ്ഠാനകലകളും നാടോടി ദൃശ്യകലകളുമാണ്. നടനത്തിന്റെ പിരിവുകളായ നൃത്ത നൃത്യ നാട്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും ശാസ്ത്രീയ നൃത്തങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണാനാവൂ. നാടൻ നൃത്തത്തിലും ആദിവാസി നൃത്തത്തിലും കേവലമായ നൃത്തം മാത്രമേ ഉള്ളൂ . ചുവടെ കൊടുത്ത പട്ടികയിലെ പലതിലും നൃത്തചുവടുകൾ ഇല്ല .എങ്കിലും അഭിനയാംശം ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവയും നൃത്തങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുന്നു. എന്തായാലും എനിക്ക് നൃത്തവും, നൃത്തത്തെ കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൾ നേടാനും ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ്.

Ann Alphonsa Binu
Class VI

ഒട്ടകവും വ്യാപാരിയും

കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ വേനലവധി ഞാൻ എന്റെ മുത്തശ്ശിയുടെ തറവാട്ടിലാണ് ചിലവഴിച്ചത്.അന്ന് ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾ എല്ലാം ഒരുമിച്ചാണ് കിടന്നുറിങ്ങിയിരുന്നത്.മുത്തശ്ശിയുടെ കൊച്ചുമുറിയിൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഞെങ്ങിഞെരങ്ങി കിടക്കും.ഇത് കാണുമ്പോൾ അമ്മ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറയും നിങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ ഒട്ടകത്തിന് സ്ഥലം കൊടുത്തത് പോലെയുണ്ടെന്ന്. അപ്പോൾ കൂട്ടത്തിലെ കുസൃതിക്കാരി അമ്മു ചോദിച്ചു വല്ല്യമ്മേ ആരാ ഇപ്പോ ഒട്ടകത്തിന് സ്ഥലം കൊടുത്തേ?

അമ്മ പറഞ്ഞു അതൊരു പഴയ കഥയാണ്.മുത്തശ്ശിയോട് ചോദിക്കൂ മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞു തരും.ഇത് കേട്ട കുട്ടികളെല്ലാവരും മുത്തശ്ശിയുടെ കട്ടിലിനരിക്കിലെത്തി മുത്തശ്ശി... ഒട്ടകത്തിന് സ്ഥലം കൊടുത്ത കഥ പറഞ്ഞു തരുമോ? മുത്തശ്ശി കഥ പറയാൻ തുടങ്ങി.

പണ്ടു പണ്ട് ഒരിടത്തു. ഒരു വ്യാപാരി ജീവിച്ചിരുന്നു. ആ വ്യാപാരിക്ക് ഒരു ഓട്ടകം ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഈ ഒട്ടകത്തിന്റെ പുറത്തായിരുന്നു തന്റെ വ്യാപാര അവശ്യത്തിനായുള്ള യാത്രകളെല്ലാം നടത്തിയിരുന്നത്. അങ്ങനെയിരുക്കെ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം തന്റെ ഒട്ടകവുമായി മരുഭൂമിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു പകൽ മുഴുവൻ യാത്ര ചെയ്തു ക്ഷീണിച്ച് ആ വ്യാപാരി രാത്രി ആയപ്പോൾ വിശ്രമിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ മരുഭൂമിയിൽ അന്ന് രാത്രിയിൽ പതിവിലും തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മരുഭൂമിയിൽ ഒരു സത്രം അന്വേഷിക്കുന്നതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് അറിയാവുന്ന അയാൾ കൈയിൽ കരുതിയ ഒരു ചെറിയ കൂടാരം എടുത്തു അവിടെ തന്നെ കെട്ടി. കഷ്ടിച്ച് ഒരാൾക്ക് മാത്രം കിടക്കാവുന്ന വലുപ്പമേ ആ കൂടാരത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വ്യാപാരി തന്റെ ഒട്ടകത്തിനെ കൂടാരത്തിനു പുറത്തു കെട്ടിയിട്ടതിനു ശേഷം കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ ഉറങ്ങനായി കിടന്നു . കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞതും ആരോ വിളിക്കുന്നത് കേട്ട് ആ വ്യാപാരി ഉണർന്നു. അയാൾ ആരെയും കണ്ടില്ല. അപ്പോൾ ഒട്ടകം വ്യപാരിയോട് പറഞ്ഞു "യജമാനാ, ഞാനാണ് അങ്ങയെ വിളിച്ചത്!! ഇതു കേട്ട വ്യാപാരി ഒട്ടകത്തിനോട് കാര്യം എന്താണെന്ന് ചോദിച്ചു. "യജമാനാ, പുറത്ത് നല്ല തണുപ്പാണ്. എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ എന്റെ തല ഈ കൂടാരത്തിനകത്ത് ഒന്നു വച്ചോട്ടെ ?

നല്ലവനായ ആ വ്യാപാരി ഒട്ടകത്തിനെ കൂടാരത്തിനകത്ത് തല വയ്ക്കാൻ അനുവദിച്ചു. എന്നിട്ട് അയാൾ പിന്നെയും ഉറങ്ങാനായി കിടന്നു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അതേ ശബ്ദം കേട്ട് അയാൾ ഉണർന്നു. അപ്പോൾ ആ ഒട്ടകം വീണ്ടും ചോദിച്ചു "യജമാനാ, പുറത്തെ തണുപ്പ് എന്നിക്ക് സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. ഞാൻ എന്റെ കാലുകൾകൂടി ഈ കൂടാരത്തിനകത്ത് ഒന്നു വച്ചോട്ടെ?

ആ പാവം വ്യപാരി അതും സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ആ ഒട്ടകം തന്റെ തലയും കാലുകളും ആകൂടാരത്തിനകത്ത് വച്ചു. വ്യാപാരി ഉറങ്ങാനായി കിടന്നും. സമയം കടന്നു പോയി. ഒട്ടകത്തിന് തണുപ്പ് കാരം അവോളം ഉറങ്ങാൻ കഴിയുന്നുങ്ങണ്ടായിരുന്നില്ല. തണുപ്പ് അസഹനീയമായപ്പോൾ ഒട്ടകം കരുതി "ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം ശരീരം കൂടി കൂടാരത്തിന്റെ അകത്തു കയറ്റാം. നല്ലവനായ യജമാനൻ തീർച്ചയായും സമ്മതിക്കും.

അദ്ദേഹത്തിനെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും ഉണർത്തേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല." അങ്ങനെ ഒട്ടകം തന്റെ ശരീരവും കൂടാരത്തിനുള്ളിലേക്ക് കയറ്റി കഷ്ടിച്ചു ഒരാൾക്ക് മാത്രം കിടക്കാവുന്ന ആ കൂടാരത്തിൽ ഒട്ടകവും കൂടി ആയപ്പോൾ വ്യാപാരിക്ക് കിടക്കാൻ ഇടം ഇല്ലാതായി. അപ്പോൾ ഒട്ടകം വ്യാപാരിയോട് പറഞ്ഞു.

"യജമാനാ, ഈ കൂടാരത്തിനകത്ത് നമുക്ക് രണ്ടു പേർക്കും കൂടി കിടക്കാൻ കഴിയില്ല അൽകൊണ്ട് അങ്ങ് ദയവായി കൂടാരത്തിനു പുറത്തു കിടന്നു ഉറങ്ങു... ഇതു കേട്ട വ്യാപരിക്ക് തന്റെ ക്ഷമ മുഴുവൻ നഷിച്ചു. അയാൽ ആ ഒട്ടകത്തിനെ ചവിട്ടി കൂട്ടകാരത്തിനു പുറത്താക്കി. എന്നിട്ട് കൂടാരം നന്നായി മൂടി സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങി. കഥ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ

മുത്തശ്ശി ചോദിച്ചു.ഇഷ്ടപ്പെട്ടു മുത്തശ്ശി നാളെയും കഥ പറഞ്ഞു തരണേ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെല്ലാവരും കിടന്നുറങ്ങി.

Nehla Naushad
Class VI

കുഞ്ചനും തുള്ളലും

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രമുഖ മലയാളഭാഷാ കവിയാണ് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ (1705-1770). ഇന്നത്തെ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ലക്കിടി തീവണ്ടിയാപ്പീസിനടുത്തുള്ള കിള്ളിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്ത് കലക്കത്ത് ഭവനത്തിലായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ ജനനം. ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി ഏറെക്കാലം അമ്പലപ്പുഴയിലാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. 'ജനകീയ കവി' എന്ന് നമ്പ്യാർ അറിയപ്പെടുന്നു.

തുള്ളൽ

അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചാക്യാർകൂത്ത് എന്ന ക്ഷേത്രകലയിൽ മിഴാവ് കൊട്ടുകയായിരുന്ന നമ്പ്യാർ ഒരിക്കൽ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ പരിഹാസ-പ്രിയനായ ചാക്യാർ അരങ്ങത്തുവച്ചു തന്നെ കലശലായി പരിഹസിച്ചു ശകാരിച്ചതാണ് തുള്ളലിന്റെ തുടക്കത്തിന് കാരണമായ തെന്ന് ഒരു കഥയുണ്ട്. പകരം വീട്ടാൻ അടുത്ത ദിവസം തന്നെ നമ്പ്യാർ ആവിഷ്കരിച്ച് അവതരിപ്പിച്ച പുതിയ കലാരൂപമായി രുന്നത്രെ തുള്ളൽ.'സാധാരണക്കാരന്റെ കഥകളി' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന തുള്ളലിൽ ശീതങ്കൻ, പറയൻ, ഓട്ടൻ എന്നീ വിഭജനങ്ങളുണ്ട്.തുള്ളൽ ഒരേസമയം ഒരു സാഹിത്യ കലയും ദൃശ്യ കലയുമാണ്.

"മൂല്ലപൂമ്പൊടിയേറ്റു കിടക്കും
കല്ലിനുമുണ്ടാം ഒരു സൗരഭ്യം.'

Pridha S Maheswari

Class V

മാന്ത്രിക മരവും അത്ഭുത അരുവിയും

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിൽ കോകില എന്ന് പേരുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നു. അവൾ കുട്ടി ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും രോഗ ബാധിതരായി മരിച്ചു പോയിരുന്നു. വളരെ നല്ലവളും കരുണ ഉള്ളവളുമായ കോകില ഒരു വിരുപയായിരുന്നു, നല്ല ഇരുണ്ട നിറമുള്ള അവളെ കറുമ്പി എന്നു വിളിച്ച് ഗ്രാമവാസികൾ കളിയാക്കുമായിരുന്നു. കോകിലയെ വളർത്തിയത് അവളുടെ മുത്തശ്ശി ആയിരുന്നു. കാട്ടിൽ പോയി വിറകുകൾ ശേഖരിച്ച് ഗ്രാമവാസികൾക്ക് വിറ്റിട്ട് ആയിരുന്നു അവർ ജീവിച്ചിരുന്നത്. പെട്ടന്ന് ഒരു ദിവസം കോകിലയുടെ മുത്തശ്ശി രോഗ ബാധിതയായി കിടപ്പിലായി. അതികം താമസിക്കാതെ അവളുടെ മുത്തശ്ശിയും മരിച്ചു പോയി. അങ്ങനെ കോകില അനാഥയായി. ഗ്രാമവാസികൾ ആരും അവളെ സഹായിച്ചില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല കറുമ്പി എന്ന വിളി കൂടിക്കുടി വന്നു. അങ്ങനെ അവൾ കാട്ടിൽ പോയി വിറക് ശേഖരിക്കുവാൻ തിരുമാനിച്ചു. അവൾകാട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പോകുന്ന വഴിയിൽ അവൾ ഒരു ഉണങ്ങിയ മരം കണ്ടു. ആ ഉണക്ക മരത്തിൽ നിന്നും വിറകുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. ആയുധവുമായി അവൾ ആ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെത്തി പെട്ടന്ന് അവൾക്ക് ആ മരത്തിനോട് അനുകമ്പ തോന്നി. തൊട്ടടുത്തുകണ്ട അരുവിയിൽനിന്നും വെള്ളം എട്ടുത്ത് അവൾ ആമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചു.

അത്ഭുതമെന്നു പറയെട്ടെ ആ മരം അവളോട് സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.പെട്ടന്നു തന്നെ ആ മരത്തിൽ ഇലകളും, പൂവുകളും,കായ്കളും ഉണ്ടായി. അത് ഒരു മാന്ത്രിക മരമായിരുന്നു ഒരു ദുർമാന്ത്രവാദിയുടെ ശാപം മൂലം ഉണങ്ങി പോയതായിരുന്നു. ശാപമോക്ഷം കിട്ടാൻ അടുത്തുള്ള അത്ഭുത അരുവിയിൽ നിന്നുള്ള ജലം ആവശ്യമായിരുന്നു പലരും കാട്ടിൽകൂടി വന്നു പോയങ്കിലും ആർക്കും വെള്ളം ഒഴിക്കുവാൻ തോന്നില്ല. തനിക്കു ശാപമോക്ഷം തന്ന കേകിലയോട് ഇഷ്ടമുള്ള വരം ചോദിച്ചുകൊള്ളാൻ മരം പറഞ്ഞു.ഒന്ന് ആലോചിച്ചതിനു ശേഷം തന്റെ മുത്തശ്ശിയെ തിരിച്ചുതരാൻ അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ വരം നൽകുവാൻ മരത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അതീവ ദുഃഖിതനായ മരം. പറഞ്ഞു മരിച്ചുപോയവരെ ജിവിപ്പിക്കാൻ തനിക്കാവില്ല, മറ്റെന്തുവേണമെങ്കിലും ചോദിച്ചുകൊള്ളു, മറ്റൊന്നും തനിക്കാവശ്യ മില്ല എന്നു പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുനടന്ന കോകില കാൽ വഴുതി അരുവിലേക്ക് വീണു, അരുവിയിൽനിന്നു കയറി വന്ന കോകില അതീവസുന്ദരിയായി കാണപെട്ടു. അതൊരു അത്ഭുത അരുവിയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ വഴി വേട്ടക്ക് ഇറങ്ങിയ രാജകുമാരൻ കോകിലയെ കണ്ടു. അതീവസുന്ദരിയായ കോകിലയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ രാജകുമാരൻ അറിയിച്ചു അവൻ കോകിലയെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വിവാഹം കഴിച്ച് വളരെ കാലം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു.

Alana Mary Ajesh
Class III

സാമൂഹിമാധ്യമങ്ങൾ ഗുണമോ ദൂഷ്യമോ

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് സമൂഹമാധ്യമങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും നിത്യജീവി- തത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. വാർത്തകളും പുതിയ വിവരങ്ങളും വളരെ വേഗം അറിയാൻ ഇത് സഹായിക്കുന്നു. ദൂരെ ഉള്ള ആളുകളുമായി സംസാരിക്കാനും സുഹൃത്തുകളുമായി ബന്ധം പുലർത്താനും ഈ മാധ്യമം സഹായകമാകുന്നു.

പക്ഷേ, ഇതിന് കുറേ ദൂഷ്യവശങ്ങളുമുണ്ട്. ചിലർ അസത്യവാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ആളുകളെ ചതിക്കെ- ണിയിൽ വീഴ്ത്താനും ഇതിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നു.കൂടാതെ കുട്ടികളും യുവാക്കളും സമയത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം ഹോണിൽ ചെല- വഴിക്കുമ്പോൾ പഠനത്തിലും,തൊഴിലുമുള്ള ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ ഇഴയടുപ്പം കുറയുന്നു. ഇതെല്ലാം സാമൂഹ്യ- മാധ്യമങ്ങളുടെ ദൂഷ്യവശങ്ങളാണ്.

അതിനാൽ, സമൂഹമാധ്യമങ്ങൾ ശരിയായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ അത് മാനവരാശിക്ക് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമാകുന്ന മാധ്യമമാകും.ലോകത്ത് പുതിയ ചരിത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ അത് സഹായമാകും.അതിനാൽ, സമൂഹത്തിന്റെ സ്വൈര്യജീവിതത്തെ ബാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ, സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും ഉയർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്യത്തോടെ ഉപയോഗിക്കാം.

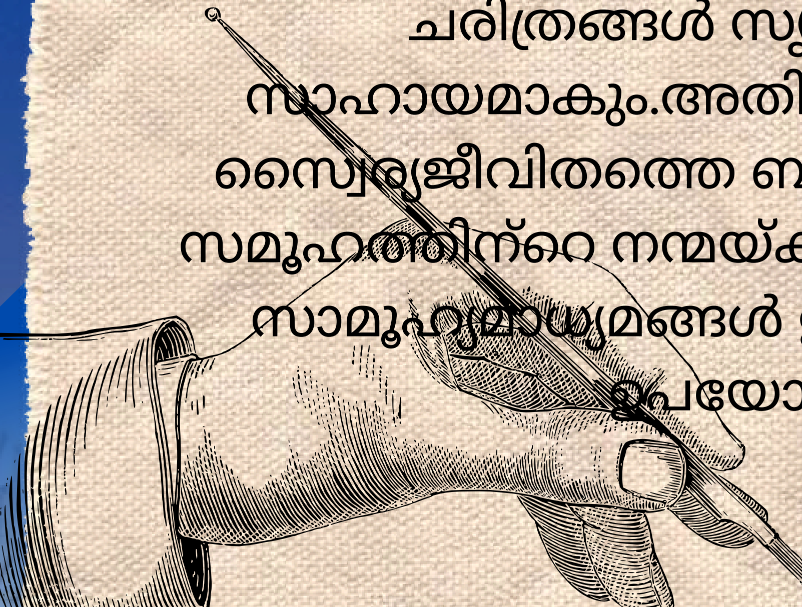

Gowripriya R
Class VII

INDIAN SCHOOL JALAN

തെയ്യം

വടക്കൻ കേരളത്തിലും കർണാടകയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ഒരു ഹൈന്ദവ ആചാരമാണ് തെയ്യം. തെയ്യം കഴിയാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ തീട്ട എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. മലബാറിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളുമായും സാമൂഹവുമായും ബന്ധപ്പെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് തെയ്യം. പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങൾ തെയ്യത്തെ ഒരു ദൈവത്തിലേക്കുള്ള വഴിയായി കണക്കാക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ തെയ്യത്തിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിൽ തെയ്യം പ്രധാനമായും അവതരിപ്പിക്കുന്നത് വടക്കേ മലബാർ മേഖലയിലാണ് (ഇന്നത്തെ കാസർഗോഡ്, കണ്ണൂർ, മാഹി ജില്ലകൾ, വയനാട്ടിലെ മാനന്തവാടി താലൂക്ക്, കോഴിക്കോട്ടെ വടകര, കൊയിലാണ്ടി താലൂക്കുകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു). ഭൂതകോലം എന്നറിയപ്പെടുന്ന സമാനമായ ഒരു ആചാരം അയൽസംസ്ഥാനമായ കർണാടകയിലെ തുളുനാട് മേഖലയിലും പിന്തുടരുന്നു.

തെയ്യം മലയാള മാസമായ തുലാം പത്താം തീയതി മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു (സാധാരണയായി ഒക്ടോബറിൽ വരുന്നു, പത്തം-ഉദയം എന്നറിയപ്പെടുന്നു) ഇടവം മാസത്തിന്റെ പകുതി വരെ (സാധാരണയായി മെയ് അവസാനവും ജൂൺ അവസാനവും) ഏഴ് മാസം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കും. കോലത്തിരി രാജകുടുംബത്തിന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങളായ മാടായിക്കാവിലും കളരിവാതുക്കൽ ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തിലുമാണ് തെയ്യത്തിന്റെ അവസാന കളിയാട്ടം നടക്കുന്നത്.തെയ്യത്തിന് ഒരു നീണ്ട ചരിത്രമുണ്ട്. ബ്രിഡ്ലറ്റും റെയ്യണ്ട് അൽചിനും പറയുന്നു, "ഈ ആധുനിക നാടോടി മതത്തിന്റെ വളരെ വലിയൊരു ഭാഗം വളരെ പുരാതനമാണെന്നും നിയോലിത്തിക്ക്, ചാൽക്കോലിത്തിക് സെറ്റിൽമെന്റിന്റെയും ആവിഷ്കാരത്തിന്റെയും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉത്ഭവിച്ച സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു വെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

INDIAN SCHOOL JALAN

കതിവനൂർ വീരൻ, വിഷ്ണുമൂർത്തി തെയ്യം, വേട്ടക്കൊരുമകൻ, ശ്രീ മുത്തപ്പൻ എന്നിവയുൾപ്പെടെ ഏകദേശം 400 തരം തെയ്യങ്ങളുണ്ട്. തെയ്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവം പൂർവ്വികാരാധനയിൽ നിന്നായിരിക്കാം. ഭൂരിഭാഗം തെയ്യ ദേവതകളുടെയും ഉത്ഭവം തിയ്യ, നായർ ജാതികളിൽ നിന്നാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൂർവ്വികാരാധന പിന്നീട് ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്ന വിപുലമായ നൃത്താചാരമായി പരിണമിച്ചു. മറ്റ് പല പ്രാദേശിക വിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നൃത്തമോ പ്രാർത്ഥനയോ സാധാരണയായി ഗ്രാമത്തിലെ ക്ഷേത്രത്തിന് മുന്നിലാണ് നടത്തുന്നത്. വിപുലമായ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന പൂർവ്വികാരാധനയായും ഇത് വീടുകളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവതരണത്തിന് വേദിയോ തിരശ്ശീലയോ മറ്റ് ക്രമീകരണങ്ങളോ ഇല്ല. ഭക്തർ നിൽക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ചിലർ ശ്രീകോവിലിനു മുന്നിലുള്ള ഒരു പുണ്യവൃക്ഷത്തിൽ ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യും. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇത് ഒരു തുറന്ന നാടകമാണ്. ശ്രീകോവിലിലെ ഒരു പ്രത്യേക ദേവന്റെ പ്രാധാന്യവും ശ്രേണിയും അനുസരിച്ച് 12 മുതൽ 24 മണിക്കൂർ വരെ ഇടവേളകളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രീകോവിലിലെ കേന്ദ്ര ദേവതയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രധാനനർത്തകൻ ആചാരങ്ങളിൽ താമസിക്കണം. കൂടാതെ, സൂര്യാസ്തമയത്തിനുശേഷം, ആ പ്രത്യേക നർത്തകൻ ആ ദിവസത്തിന്റെ ശേഷിക്കുന്ന സമയം ഒന്നും കഴിക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചമയം ചമയകലാക്കാരന്മാരും മറ്റ് നർത്തകരുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ്രകടനത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗം സാധാരണയായി വെള്ളാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ തോറ്റം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ശരിയായ ചമയം അല്ലെങ്കിൽ അലങ്കാര വസ്ത്രങ്ങളില്ലാതെയാണ് ഇത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ചുവന്ന ശിരോവസ്ത്രം മാത്രമേ ധരിക്കൂ. ശ്രീകോവിലിലെ ദേവതയെക്കുറിച്ചോ പ്രീതിപ്പെടുത്തേണ്ട നാടോടി ദേവതയെക്കുറിച്ചോ പുരാണങ്ങളെയും ഇതിഹാസങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ആചാരഗാനം നർത്തകൻ വാദ്യക്കാർക്കൊപ്പം ചൊല്ലുന്നു. ഇതിനൊപ്പം നാടോടി സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ വായനയും ഉണ്ട്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ പ്രാഥമിക ആചാരപരമായ ഭാഗം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, നർത്തകൻ മടങ്ങുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം, ശരിയായ മുഖത്തെഴുത്ത് പൂർത്തിയാക്കി വസ്ത്രധാരണവുമായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. വ്യത്യസ്ത രീതിയിലുള്ള മുഖചിത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെ പൊതുവെ വൈരദേലം, കത്താരം, കോഴിപുഷ്പം, കൊട്ടുമ്പുരികം, പ്രക്കെഴുത്ത് എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കുന്നു. പ്രധാനമായും പ്രാഥമിക, ദ്വിതീയ നിറങ്ങൾ മുഖചിത്രത്തിന് പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഇത് നൃത്തങ്ങളിൽ ചില ശൈലീവൽക്കരണം നടത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. തുടർന്ന് നർത്തകൻ ശ്രീകോവിലിന് മുന്നിൽ വന്ന് ക്രമേണ ശ്രീകോവിലിലെ പ്രത്യേക ദേവതയിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. തെയ്യത്തിന്റെ ഘടനാവിരുദ്ധമായ ഏകതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പരിവർത്തന വിപരീതം, വിപരീതം, പദവിയുടെ ഉയർച്ച എന്നിവയെയാണ് ഈ പ്രകടനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ചില ആചാരങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ച ശേഷം അദ്ദേഹം ശിരോവസ്ത്രം തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് നൃത്തം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ചെണ്ട, തുടി, കുഴൽ വീക്കിണി തുടങ്ങിയ നാടോടി സംഗീതോപകരണങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക താളത്തിൽ വായിക്കുന്നു. എല്ലാ നർത്തകരും ആയുധങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി ഒരു പരിചയും കട്ടയും (വാൾ) കൈകളിൽ എടുക്കുന്നു. തുടർന്ന് നർത്തകൻ ശ്രീകോവിലിനു ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം ചെയ്ത്, മുറ്റത്ത് ഓടി അവിടെ നൃത്തം തുടരുന്നു. തെയ്യം നൃത്തത്തിന് കലാസം എന്നറിയപ്പെടുന്ന വ്യത്യസ്ത ചുവടുകളുണ്ട്. ഓരോ കലാസവും കാൽപ്പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ആദ്യപടി മുതൽ എട്ടാംപടി വരെ ക്രമാനുഗതമായി ആവർത്തിക്കുന്നു. സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ വായന, വാക്കാലുള്ള പാരായണം, നൃത്തം, പ്രത്യേക ചമയം (സാധാരണയായി പ്രധാനമായും ഓറഞ്ച്) വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സംയോജനമാണ് ഒരു പ്രകടനം.

Devadarshan Sreejith
Class VI

INDIAN SCHOOL JALAN

DRAWINGS

The true work of art is but a shadow of the divine perfection." Michelangelo.

INDIAN SCHOOL JALAN

Ann Alphonsa Binu
Class VI

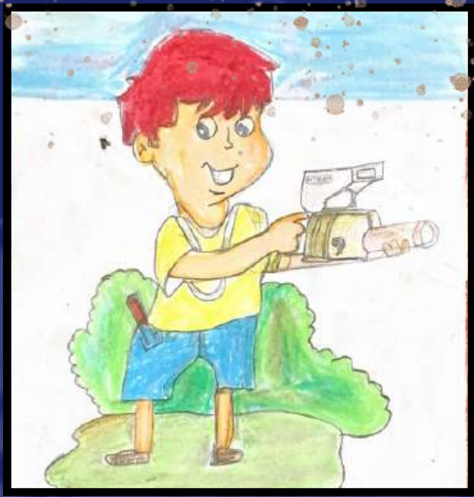

Ryan Ramees
Class II

Riya Rakesh
KG-1

Sanjali Vishwanath
Class I-A

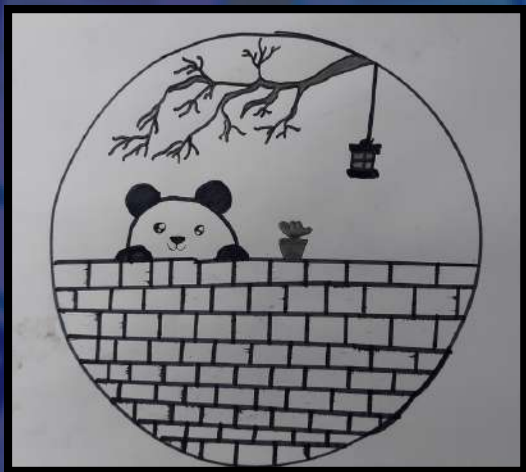

Dhua Khan
Class II

Varnika
Class KG-II

INDIAN SCHOOL JALAN

Arjun M
Class III

Kalabha Nandana S
Class 4

Dhua Khan
Class II

Joshika
Class IV

Hadiya Rishad
Class I-A

Sanjali Vishwanath
Class I-A

INDIAN SCHOOL JALAN

Mariam Ebram
KG-II

Aloofa Hanoon
Class I -A

Siya Rakesh
KG- I

Aloofa Hanoon
Class I -A

INDIAN SCHOOL JALAN

With hearts full of thanks and pages now complete,
We close this edition—both humble and sweet.
To those who guided, wrote, and inspired,
Your efforts and spirit are deeply admired.

Thank you for being a part of this journey.